

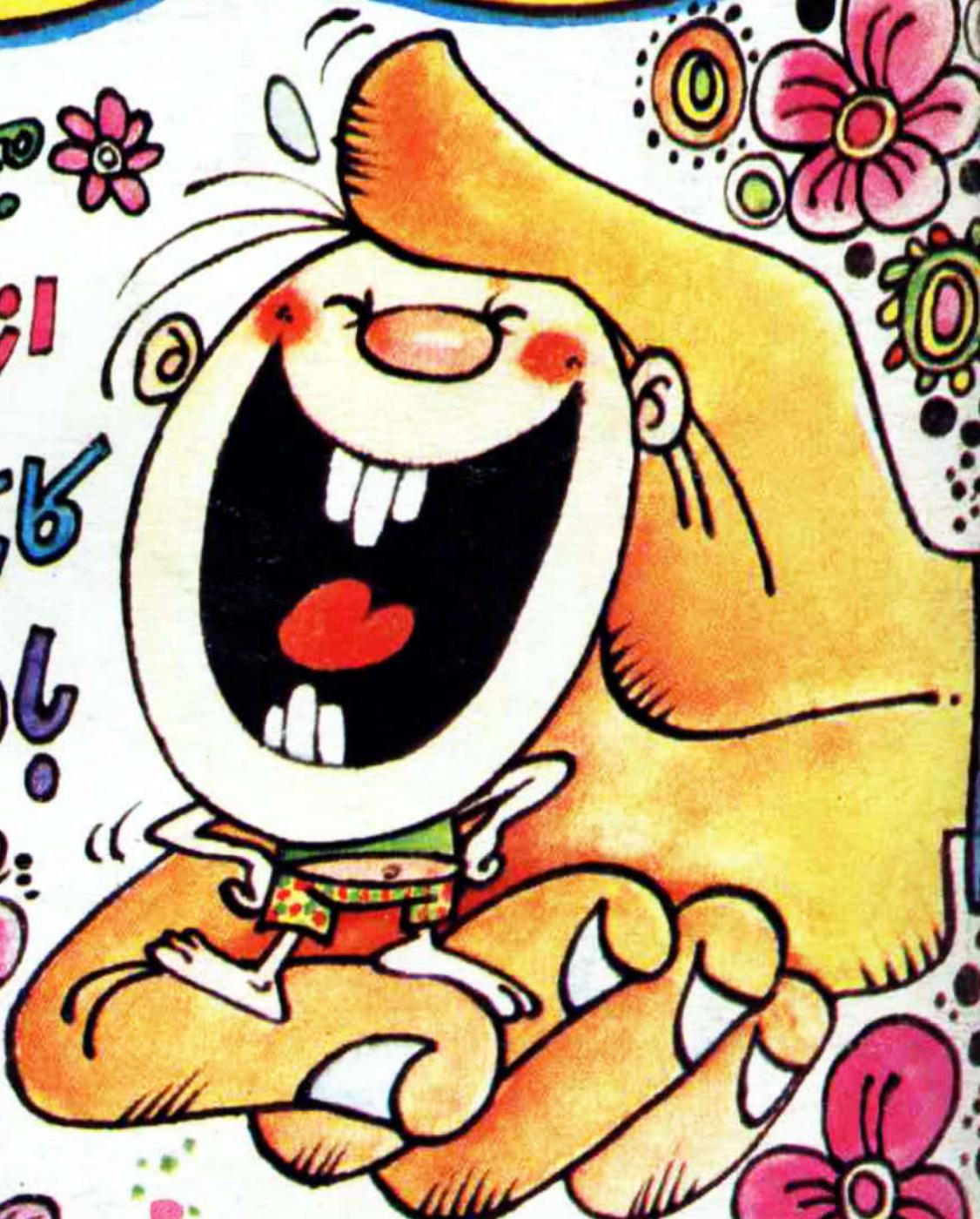
چشم

ای رنگوی

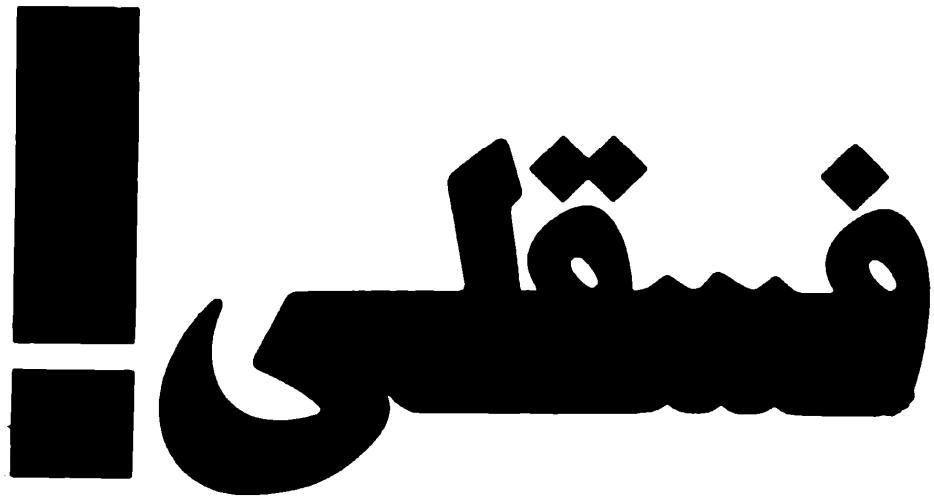
از طنز و

کاریکاتوری

با مردم!

از سری کتابهای «نمکدون»

جلد اول

حق چاپ محفوظ

نهرگون

تلفن ۶۳۵۰۳۶

نشانی تهران خیابان بزرگمهر چهارراه
فریمان پلاک ۴۲ طبقه سوم

سال انتشار: ۱۳۶۰

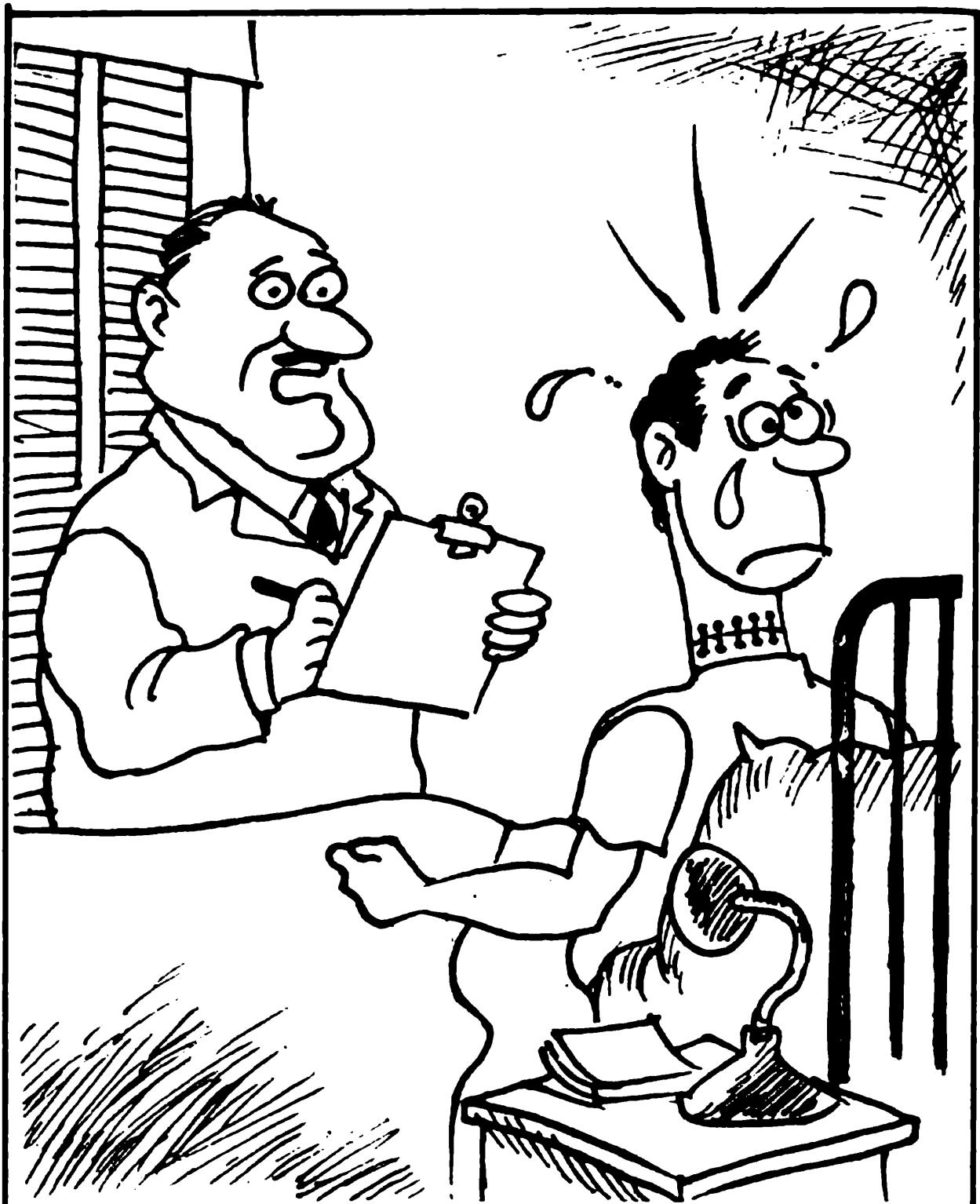
هرکه بخندد کتکش می‌زنند

وای بروزی‌که بخندد کتک ! !

نمیدانم شما هم این جمله معروف را شنیده‌اید که گفته‌اند: "خنده بُر هر درد بی‌درمان دواست!" اما جالب اینکه خیلی‌ها به خاطر همین خنديدين‌ها جان خود را از دست داده‌اند! فی‌المثل در روم باستان هنگامیکه "سزار" برای جمعی از لشکریانش سخن می‌گفت تُنی چند از سربازان دچار خنده بیمورد شدند و خنده آنها خشم سزار را بدنبال آورد که منتهی به مرگ آنها شد! بهرحال برای آنکه شما موردی برای خنده داشته باشید و دچار خنده بیمورد نشوید مجموعه‌ای از کاریکاتورهای خیلی خنده‌آور! را در برابرتان

قرار داده‌ایم تا موجبات انبساط خاطر شما را فراهم آورده و اگر خدای نکرده آثاری از غم و اندوه در چهره دارید جای آنرا با نشاط و شف عوض کنید چرا که به اعتقاد دانشمندان وقتی انسان می‌خندد مقدار خونی که در ناحیه صورت و مغز جریان دارد جریان تندری پیدا می‌کند و هرچند خنده بلندتر و طولانی‌تر باشد شدت جریان خون نیز در قسمت‌های چهره و مغز شدیدتر می‌شود. بر اساس همین نظریه پزشکی است که خنده پوست چهره را لطیفتر و بدون چین و چروک نگه می‌دارد و قیافه را زیباتر می‌کند و همچنین دستگاه جهاز هاضمه و تنفس را به فعالیت بیشتری و امیدار و اشتها را بر می‌انگیرد که البته این مورد آخرش با هزینه زندگی جور در نمی‌آید!

پس ببیائیم با هم بخندیم قبل از آنکه دنیا به ریشمان بخندد!

دکتر: ولی باید قبول کنیم که بشر جایز الخطاست !!

علت!

راهنما - در این محل یک زلزله شدید کلیه ساختمانها را در ده دقیقه خراب کرده است.

سیاح - پس چرا این برج و ساعتش سالم مانده است؟
راهنما - برای اینکه ساعت برج در موقع زلزله بیست دقیقه

عقب بوده ۱۱

طلبکاران بیائید

مرا زین زندگی راحت نمایید
سر اپا جور ویاتا سر جفاید
بی تو قیف من آخر چراید ؟
ز من بند اسارت بر گشاید
بی دوشیدن اندرون خفاید
اگر کس قاتلم یاشد شماید
که در زیر گنر هر یک خدائید

طلبکاران طلبکاران بیائید
شما ای کاسبان کوی و بروز
برای خاطر یک نان نسیه
اسیر کاسبان تا چند ، تا چند
بظاهر میدهدم جنس نسیه
حریف من نشد مادرزن من
شما ای کاسبان ، ای کمفو و شان

بیائید ، این من و اینهم حقوق
طلبکاران طلبکاران بیائید

«م - کمرو»

یک لطیفه از ملا

ملانصر الدین بخانه آمد، دید زنش گریه می کند.

گفت ، چرا گریه می کنی ؟

زنش جواب داد - چون غذائی را که برای ناهارت درست کرده بودم گربه خورد .

ملأ گفت - ناراحت نباش، یک گربه دیگر برایت پیدا می کنم!

زن - آخه به این همه دردسرش میارزه که اجاره
خونه رو ب موقع ندی؟

جیب بر!

پاسبان به جیب بر - چرا دست در جیب این آقا کردی؟
جیب بر - دستم یخ کرده بود، از جیب این آقا هم
جائی را گرمتر ندیدم!
پاسبان - مگر خوت جیب نداشتی؟...
جیب بر - اگر جیب داشتم که اینکار رانمی کردم، نگاه
کنید هیچ جیب ندارم.
پاسبان - چرا در جیبهای را دوخته‌ای؟
جیب بر - والله از ترس جیب برها!

حسن تشخیص!

یکی تعریف شخصی کرد و گفتا
که: هر کار وی از روی اساس است
شما را هم بخوبی می‌شناسد
که مردی سخت پر هوش و حواس است
از او پرسیدم این آقا چه کاره است?
بپاسخ گفت: او میکروب شناس است

آموزگار - پسر بگو ببینم اگر من فعل "سرقت" را
نجام بدهم بمن چه می‌گویند!
دانشآموز - می‌گویند چون اولین دفعه‌ایست که
مرتکب سرقت شده‌اید لذا به شش ماه حبس محکوم هستید!

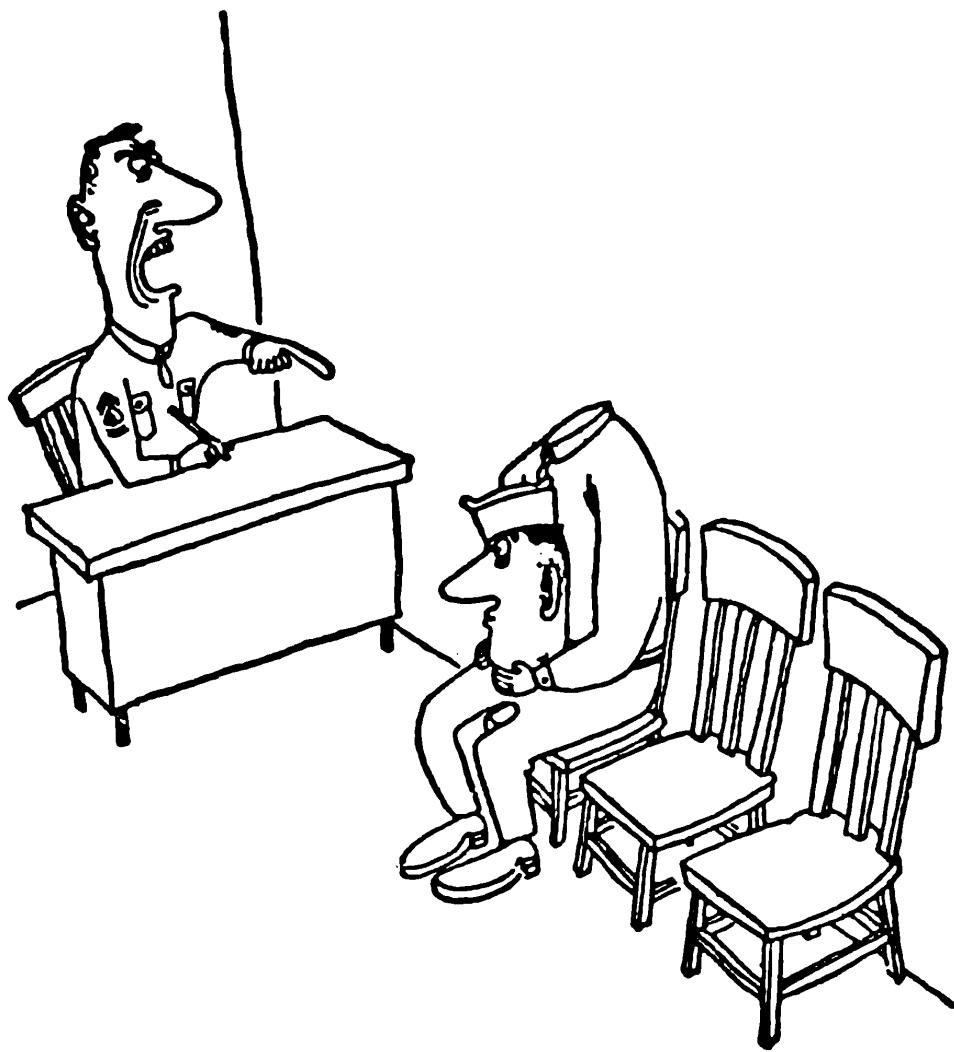

شاه دزد!

آبدوغ خیار زندگی!

چیستم من؟ بر گزردی بر چنار زندگی
یا که آهنگی حزین ضبط نوار زندگی!
چیستم، بر لوح دنیا نقطه بی ارزشی
یا که صفری بر چک بی اعتبار زندگی!
کیستم؛ از همقطارانم عقب افتاده‌ای
واگنی جامانده هستم از قطار زندگی!
هیچکس دیگر نمی‌آید سراغم اید رینه
سینما ایران شدم در لالمزار زندگی!
درجوانی هم‌جوپیران پشتمن شدم منحنی
چون شدم از کودکی حمال بار زندگی!
جون از اول بودم از فن تقلب بی خبر
عمر خودرا باختم اندر قمار زندگی!
از همان اول نگشتم چون که «باد مجان به»
طعمه آفت شدم در کشتزار زندگی!
بارالها من بدل‌گاهت چه بید کردم که تو
«بنده» را آویختی بر جوبدار زندگی؟
چیستم؟ در آرزوی زندگانی مرده‌ای
یا مریضی در اطاق انتظار زندگی!
چیستم؟ با اینهمه شیرین زبانی، چیستم؟
کشمی سرگشته در آبدوغ خیار زندگی!

سرگروهبان - واسه من گلک نزن ، من با این بهانه‌ها
بکسی مرخصی نمیدم !

اشتباه

مردی که ساعتش را گم کرده بود رفیقش را متمم کرد که ساعت اورا دزدیده است. اتفاقاً پس از مدتی جستجو متوجه شد که ساعتش توی جیب بغلش بوده و گم نشده است. باینجهت بدوستش گفت :

- من خیلی معذرت میخواهم که نسبت به تو مظنون شدم.

دوستش جواب داد،

- عیبی ندارد، تو فکر میکردی من آدم دزدی هستم، من هم فکر میکردم تو آدم خوبی هستی، حالا معلوم شد که هر دو تای ما اشتباه کرده ایم ۱

حلت

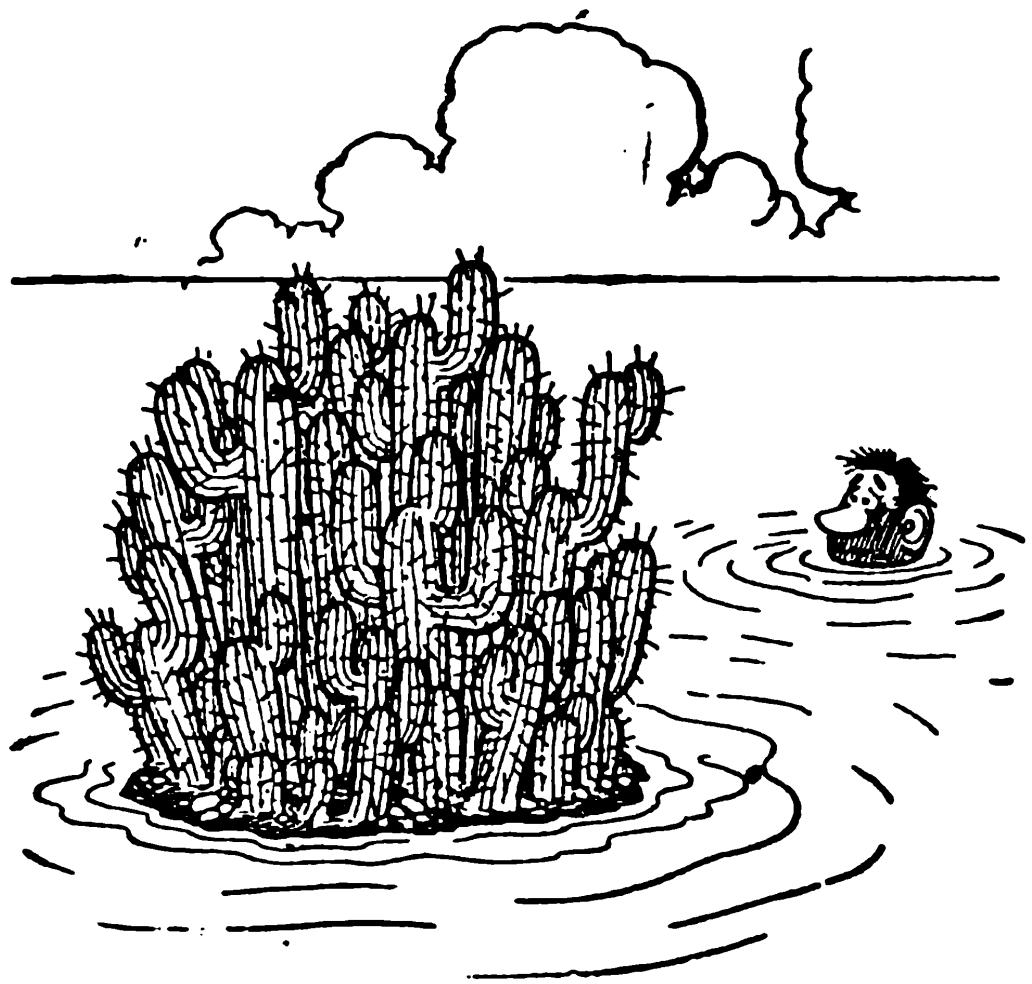
مردی بیکی از ناشران کتاب مراجعت کرد و گفت :

- پیک کتاب مهم نوشته ام که خیلی جالب است و حتماً تمام نسخه های آن بفروش خواهد رفت.

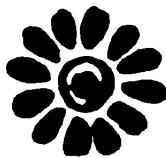
پرسید: - اسم کتاب چیست؟
گفت: «چگونه میتوان میلیونر شد؟»
پرسید: - پس چرا خودت آنرا چاپ نمیکنی؟
جواب داد: - برای این که پول چاپ کردن را ندارم
تصمیمیم.

- من از امروز تصمیم گرفته ام بجای گوشت از سبزیجات استفاده کنم.

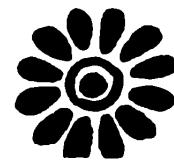
- چطور؟ دکتر بہت گفت؟
- نه، قصاب مون گفته، چون دیگر حاضر نیست بمن نسیه بدهه!!

غريق بدبيار !

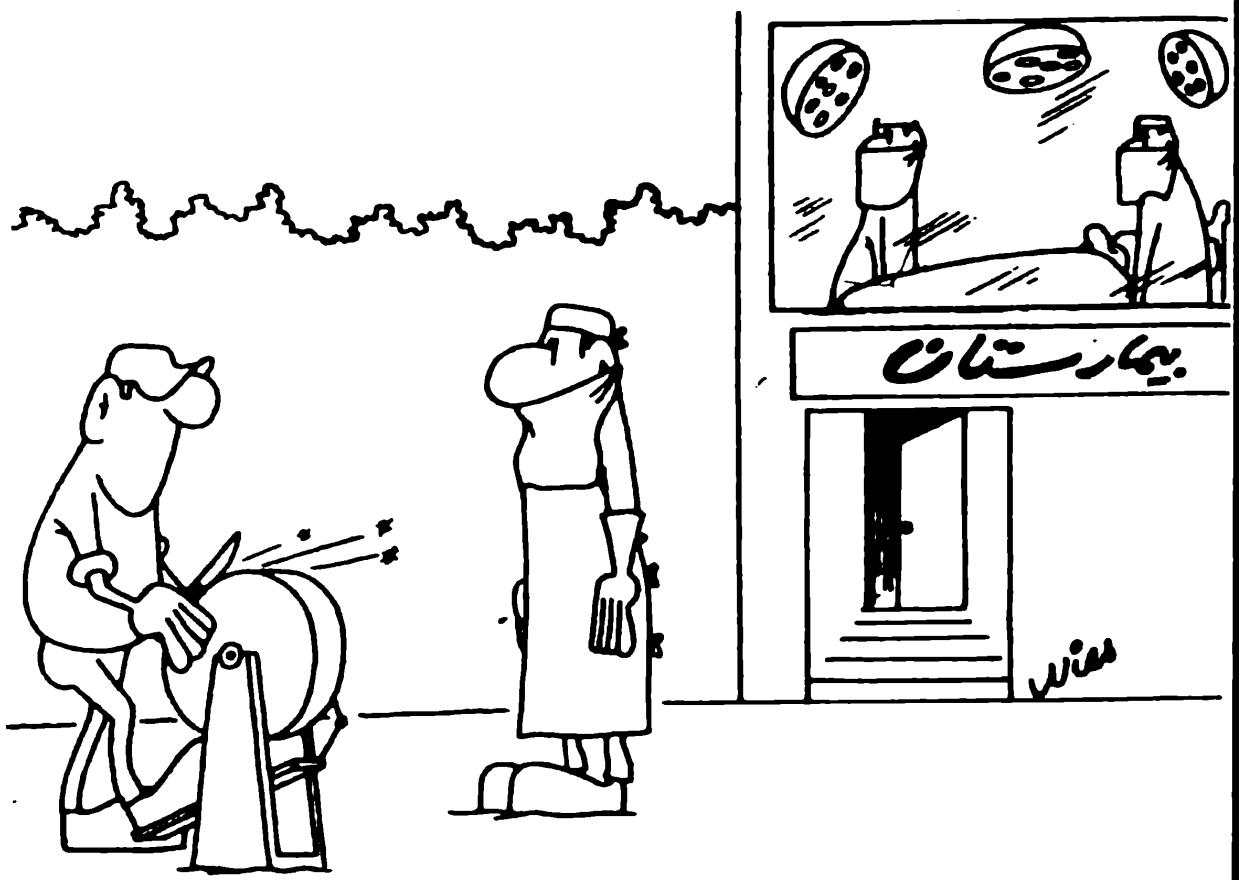
کلنگ آفریدند

از بهر تفنگ آفریدند!
هی لشکرو هنگ آفریدند!
یک مرتبه جنگ آفریدند!
در ره همه سنگ آفریدند!
بی هیچ درنک آفریدند!
غمرا چه قشنگ آفریدند!
هی بیر و پلنگ آفریدند!
از شهر فرنگ آفریدند!
بر بادیه زنگ آفریدند!
اول خر و چنگ آفریدند!
چرسومی و بنگ آفریدند!
رفتند و کلنگ آفریدند!
از روی شیلنگ آفریدند!
یک عده زرنگ آفریدند!
افراد دو رنگ آفریدند!
مارا شل ولنگ آفریدند!
هی شعر جفنگ آفریدند!

روزی که فشنگ آفریدند
چون تیر و تفنگ گشت حاضر
تا لشکر و هنگ شد مهیا
دیدند چو پای لنگ مارا
بی پولی و فقر را بر امان
بهر من و تو زروز اول
تا جور کنند پالتو پوست
شک نیست که تیلیویزیون را
تا نان بخورند مسکران هم
بی شک بی اختراع خرچنگ،
تاما بشویم جملکی منک،
چون بیل غریب بود و تنها
شک نیست که روده های مارا
از بهر گرفتن مناصب
تا رنگ کنند مردمان را
افسوس که بر خلاف آنها
چون کار نبود بهر مردم

دکتر: بیز جمـت این چاقوی ما رو خوب تیزش کنین!

معلم پر حرف

بچه- خانوم اجازه هست بریم بیرون؟

معلم- بری چیکار؟!

بچه- بریم «دس با آب».

معلم- صبر کن زنگ تقریح برو!

بچه- آخه خانوم نمی تونیم!

معلم- چرا نمیتونی؟!

بچه- آخه خانوم ی... دین...!

معلم- مگه بچه‌ای که میزینیزه؟!

بچه- آره خانوم. بچه‌ایم!

معلم- مگه چند سالته؟!

بچه- شیش سال خانوم!

معلم- پس چه جوری اسم نوشته؟!

بچه- آخه خانوم، آقای مدیر با هامون آشنا بودا

معلم- پس تو شیش ساله اسم نوشته؟!

بچه- بعله خانوم!

معلم- داداش اتم شیش ساله اشم نوشتن؟!

بچه- بعله خانوم!

معلم- پس فقط تو تنها شیش ساله اسم ننوشتی؟!

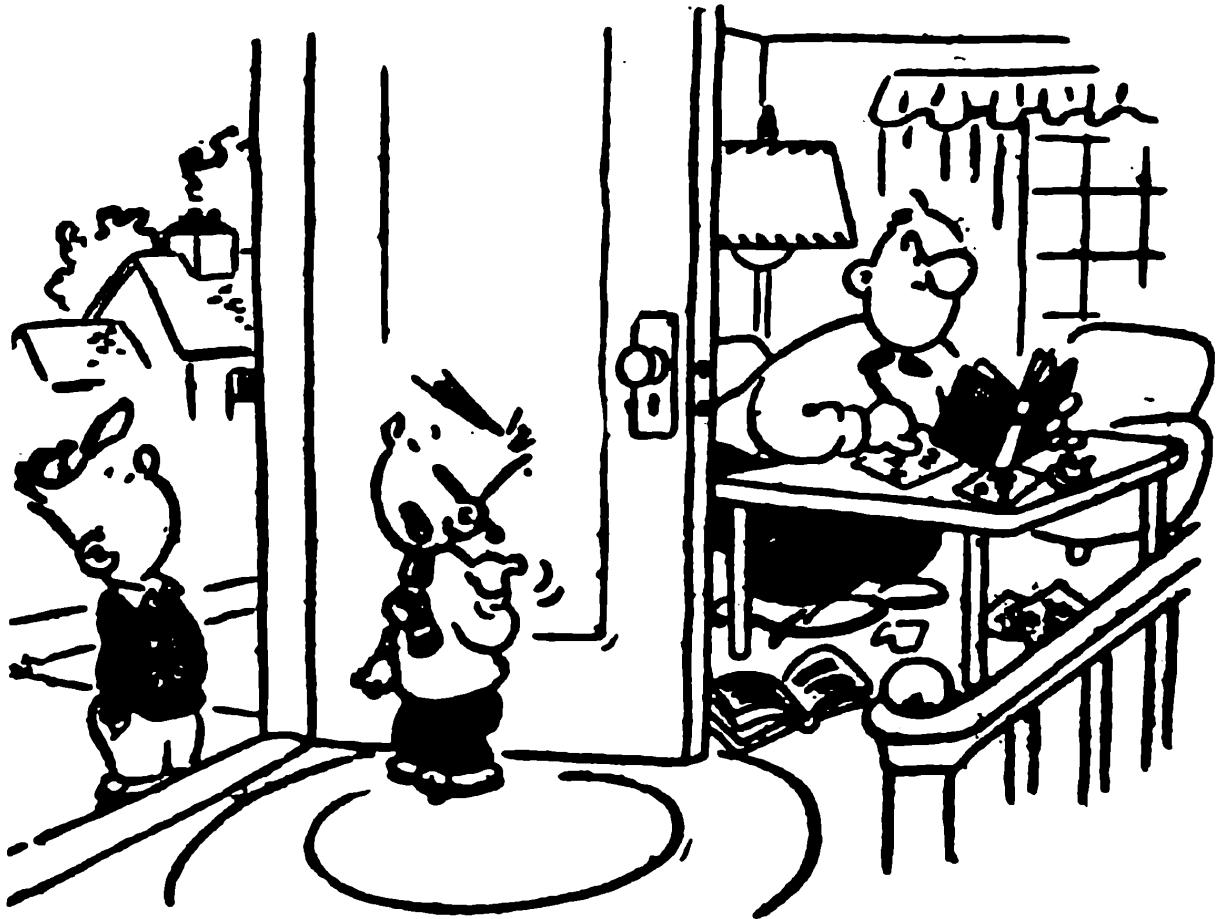
بچه- نخیر خانوم!

معلم- خب حالا چرا اینقدر ناراحتی؟!

بچه- آخه خانوم میخوایم بریم بیرون!

معلم- بری بیرون چیکار؟!

بچه- بریم بشینیم «آفتا برو» شلوارمون خشک شه!!

— حالا نمیخونم با احلاط پیام بیرون چند دارم برای حل
کردن مسائلهای مدرسه‌ام به پا پیام کشید من کنم!

سکهه یکریالی

ای مونس جیب خالی من
از عهد قدیم یادگاری
ایندوره کسی نخوانده پولت
بی ارج شدست یکرانی
پیوسته دهنده ترا پاس
دیگر دو ریالی است واحد
باید دو ریالی اخ نمائی
باید بکنی دوبار همچین ا
بهر اتوبوس مملو از گاز
یک سکهه نابدوریالی است
در ظرف اگرچه آب مثک است
خواهد دو ریالی از تو مردک
الآن دو ریالی اندر اینجا
بنشین ته جیب خالی من
تا اینکه گرانی آید از تو
گردد چو تو کم بها و ناجیز
با تو بشود انس و مونس
او تیز فتد به ناتوانی
ماند ته جیب یادگاری

ای سکهه بک ریالی من
ماندی ته جیب من بازاری
از بنده نکرده کس قبولت
زیرا که زرحمت ا گرانی
چون دوبل شدست نرخ اجناس
زیرا همه گشته اند شاهد
خواهی تلفن ذنی بجائی
خواهی بشوی سوار ماشین
یعنی دو ریالی اخ کنی باز
هر کیلوی بین که آبخالی است
دوعی که خوری اگرچه کشک است
لیکن چواز آن خوری تواندک
القصه شدست واحد ما
ای سکهه یکریالی من
جنده بنشین و صبر کن تو
آنکه دو ریال پر بها نیز
ماند بینرون جیب مخلص
زیرا که چو در رسد گرانی
او نیز چو تو فتد به زاری

پرنده - اینا همسایه های جدیدمون !

پیش بینی

«فالبین» مدتی وقت خانم را تلف کرد و آخر س بفکر افتاد دروغی بهم بیافد و پولی بدهست بیاورد . با او گفت ،
— من می بینم برس راه شوهرت زنها و دخترهای قرار گرفته اند. باید مواطن باشید .

· خانم گفت، این یکی راست است ..

فالبین که خوشحال شده بود، با غرور گفت،

— هس می خواستی دروغ باشد؟

مردک احمق، راست است. چونکه شوهرم را نسده تا کسی

است!

شکارچی ماهر

— من مقدار زیادی بین در آفریقا شکار کرم.

— آفریقا که بین ندارد.

— معلوم است که ندارد، چون هر چه داشت من کشتم!

علت علاقه

میلیونز معروفی علاقه زیادی به آکواریوم داشت بطوری که در اطاق کل و اطاق خواب و راهروهای منزلش بی از آکواریوم بود. حتی در هتلها نیز که چند روز اقامت می کرد دستور می داد در اطاق های آن آکواریوم کار بگذارند. روزی یکی از دوستانش با کنجکاوی پرسید بمحض علت اینقدر با چنین حیوانات کوچک علاقمند است؟

میلیونز معروف جواب داده این موجودات کوچک تنها مخلوقاتی هستند که دهان باز می کند و از من پولی نمی خواهند!

آخیش چه جزیره امنی پیدا کردم !

یك شعر نو برای تغییر ذاتقه
از «پونه»، شاعر معاصر

بلور!!

پیداشد او ز دور
با یکجهان غرور
با مر کبی سپید از گرد ره رسید.
بیچید توی کوچه ما با غرور خاص
آمد گاماس گاماس!
از پیش من گذشت، با مر کبی سپید
دادی زدل کشید.

مردم شافتند بسویش جوان و پیر
خوشحال گشته مرد وزن و کوچک و کبیر!
یک قدری ایستاد
چیزی بحمله داد
با مر کبش دوباره روان گشت و دورش
بگنشت و دورش
آید هنوز لیک صدایش ذراه دور
فریاد میزند، با یکجهان غرور،
«به به یعن بلور!»
«به به یعن بلور!»...

خانی آباد اول تبرچراغ برق!

آقای دکتر فقط موقعی که دولا میشم احساس سوزش
می‌کنم ! ! !

کار نشخصی!

مردی در حالی که سک کوچک و پشمآلومی را زیر بغل گرفته بود
وارد مغازه‌ای که نابلو تعمیر ساعت، رویش بود شد و گفت آقا لطفاً این
سک را معاینه بکنید!
تعمیر کار ساعت هاجو و اج گفت قربان من ساعت تعمیر می‌کنم،
معاینه سک در تخصص من نیست.

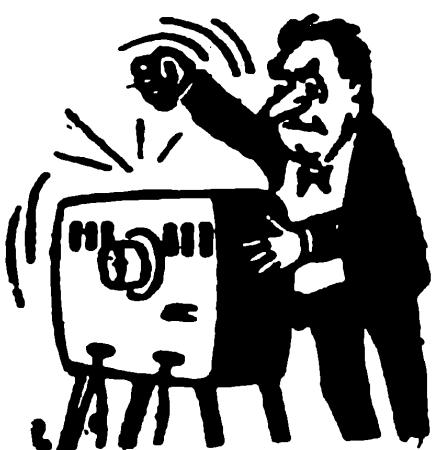
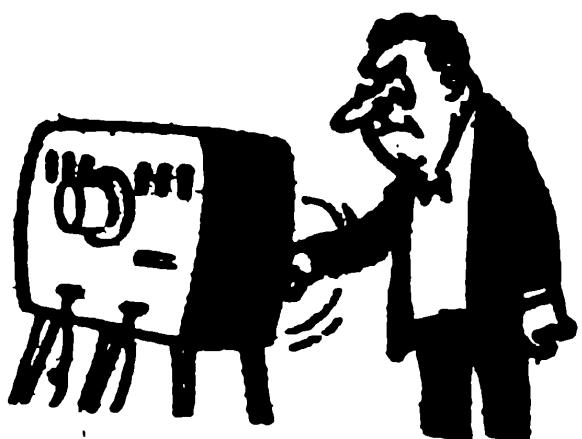
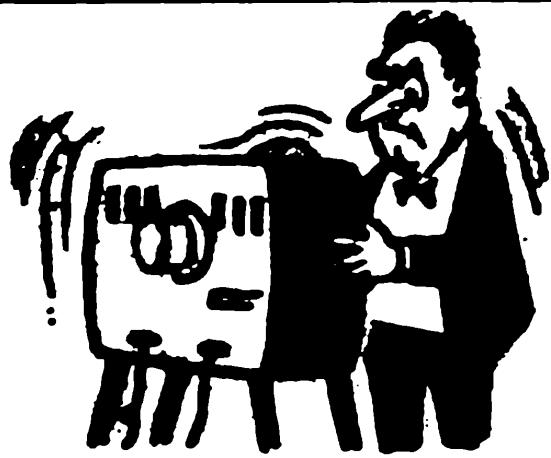
صاحب سک چرا خیلی هم در تخصص شما است چون این سک
هر پنج دقیقه یکبار پارس می‌کند!

درد توخالی

روزی یک خبرنگار هنری از الکساندر دومای پدر پرسید
— جناب استاد در یکی از نوشتمنای اخیر تان جمله‌ای دیدم که بنظرم قدری
غیربآمد. شما نوشته بودید «درد ناشی از خلاء» می‌خواستم بپرسم
چطور ممکن است چیز توخالی درد بکند؟
نویسنده معروف در جواب گفت:
— هیچ وقت نشده که سر شما درد بگیرد!

طبع

در یکی از بانکها که چند باجه پرداخت وجود داشت همیشه
مقابل یکی از باجه‌ها صفویلی از مشتریان بانک تشکیل می‌شد. در
حالیکه بقیه آنها بیکار نشسته بودند.
بالاخره یک روز رئیس بانک از یکی از کارمندانش علت را
پرسید. او گفت:
— این بدینه صاحب باجه در مدت عمرش فقط یک مرتبه به
یک نفر ۵۰ تومان زیادی داده، حالا دیگر دست از سرش بر نمیدارد!

رفع نفس !

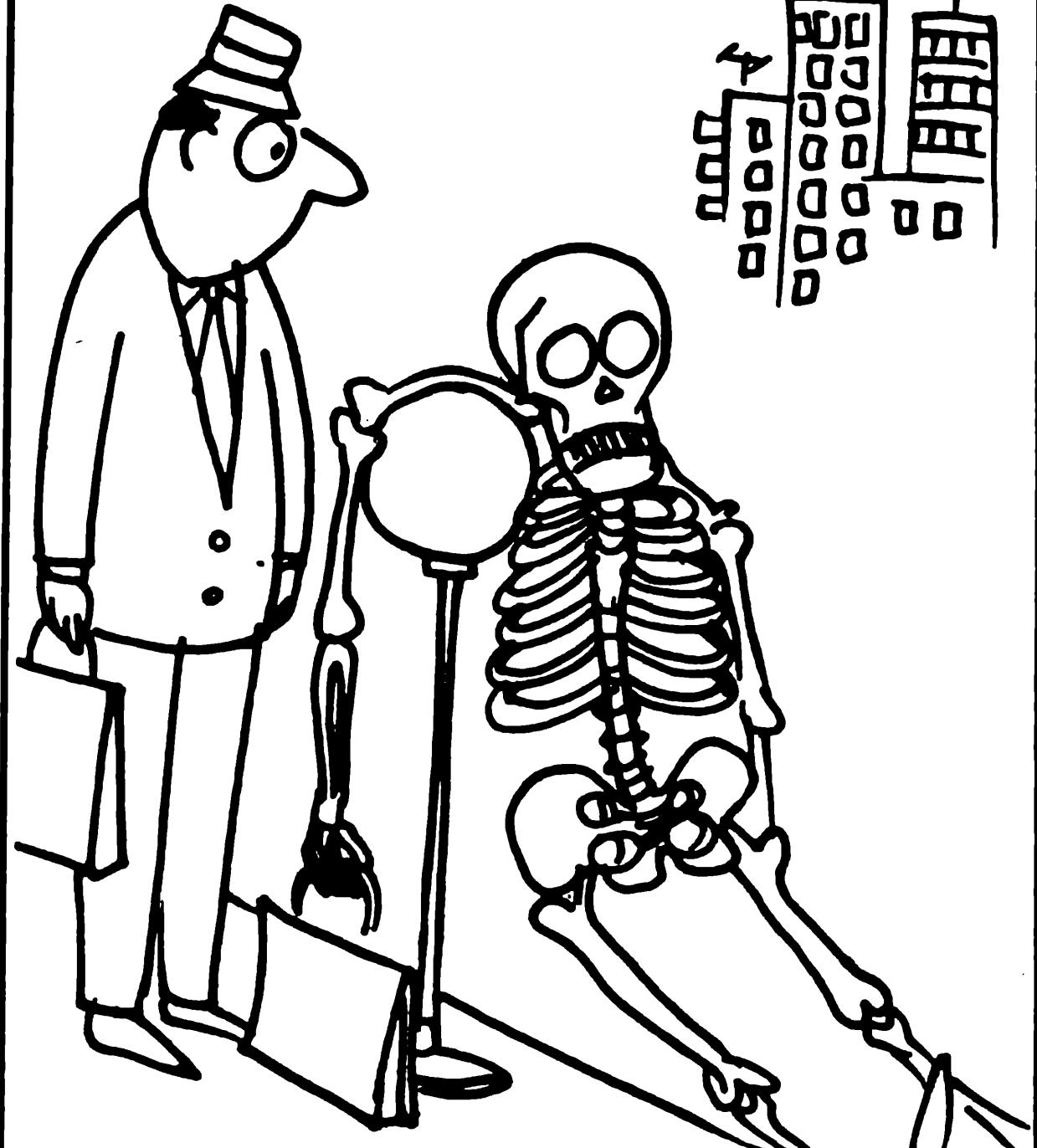
الکی خوش!

باشرکت : خواجه حافظ

«منم که شهره شهرم به کشنه خوا بیدن»!
منم که کار ندارم بغیر قرضیدن!
منم همانکه نخوردست نان زبی پولی
 فقط نموده قناعت به «روی نان دیدن»!
منم که هیچ نخوردم دو سال و نیم آب گشت
زده است لک دل من بهر گوشت کو بیدن!
منم که رفته گر و فرش خانه ام بی نان
منم که رخت ندارم برای پوشیدن!
منم که در طلب کار کرده ام گوش
ولیک هیچ نشد حاصلم ز گوشیدن!
منم که نیست مرا با غ و خانه و ماشین
که خو نکردم ازاول به «خلق جا بیدن»
منم معطل یک یکریال نا قابل
که جرمهای بخرم آب بهر نوشیدن!
منم گرسنه و لخت و فقیر و آواره
که حاصلم نشده غیر درد و رنجیدن!
ولیک ظاهرا آرام و شاد و خوشحال
که نیست چاره دیگر بغیر خندیدن!

در ایستگاه اتوبوس! ...

علت فریاد

یکی از دهاتیهای که بنای پیدا کردن کار بتهران آمده بود پیش‌یکی از نامه‌نویس‌های دم‌پستخانه رفت تا کاغذی برای ذنوب بنویسد. در آخر کاغذ که فامیل را سلام‌منی رساند با صدای بلند گفت،
— بنویس که «کبلائی حسن را سلام برسان».

نامه‌نویس گفت،

— چرا داد میز نی؟

دهاتی با سادگی تمام جواب داد،

— آخه کبلائی حسن گوشتن کرد.

جریمه

احمد آقا پسرش را پیش دندان‌پزشک برده بود تا یک دندان اورا بکشد.
وقتی کار کشیدن دندان تمام شد احمد آقا پنج تومن به دکتر داد.

دکتر پنج تومن را پس داد و گفت،

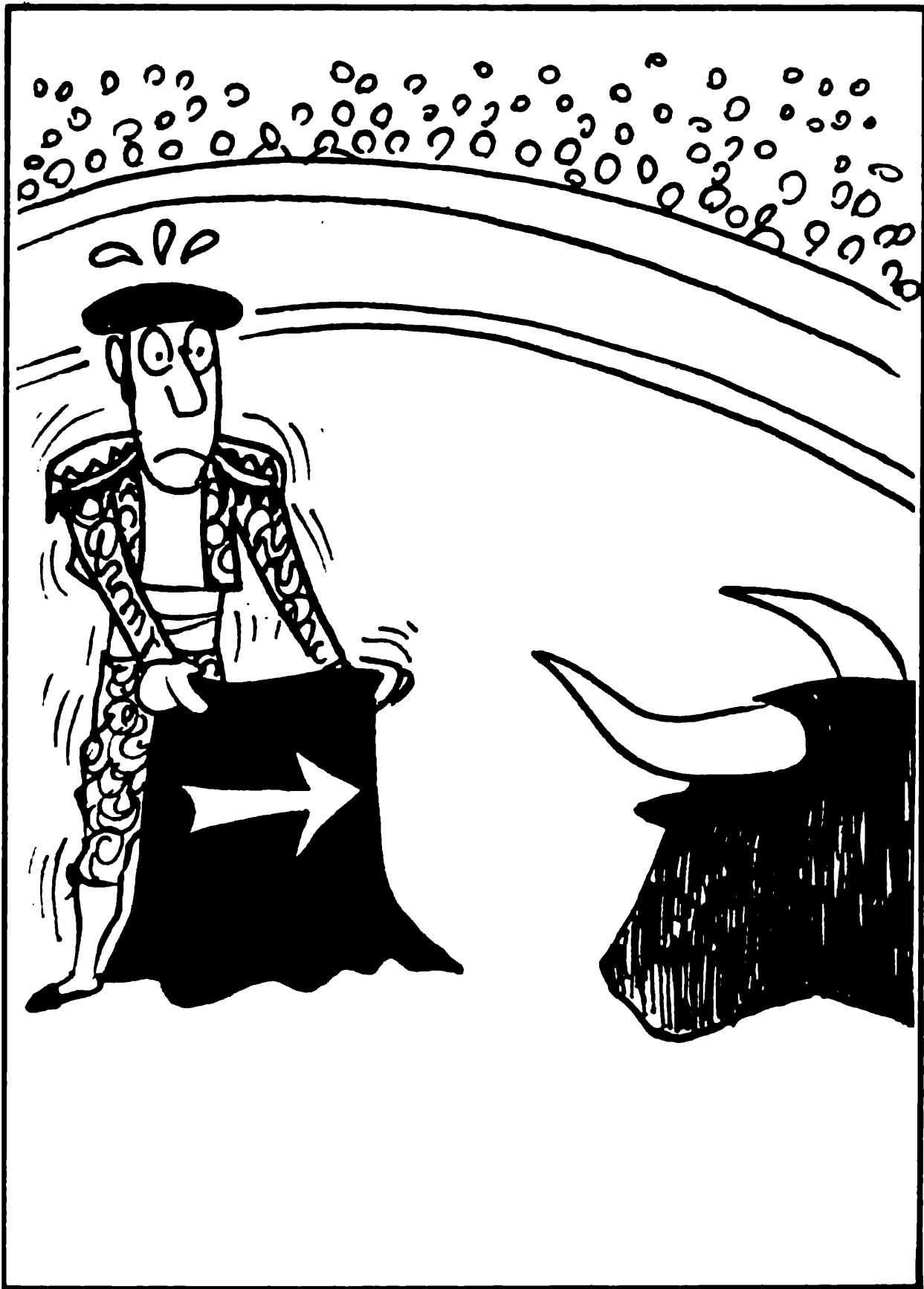
— پونزده تومن میشه.

احمد آقا با تعجب گفت،

— پونزده تومن؟.. ولی همیشه پنج تومن می‌گرفتین.

— بله، ولی این‌دفعه از بس بجهه شما در موقع کشیدن دندان دادو فریاد کرد و کولی بازی در آورد، دو تا از مشتریهای من قبل از این‌که دندانشان را بکشم از ترس فرار کردند!

آشنائی

- مثل اینکه بندۀ صورت‌شما را یک جای دیگر هم دیده‌ام.
- نخیر اشتباه می‌کنید، صورت من همیشه همین جای بدنم بوده است ۱۱

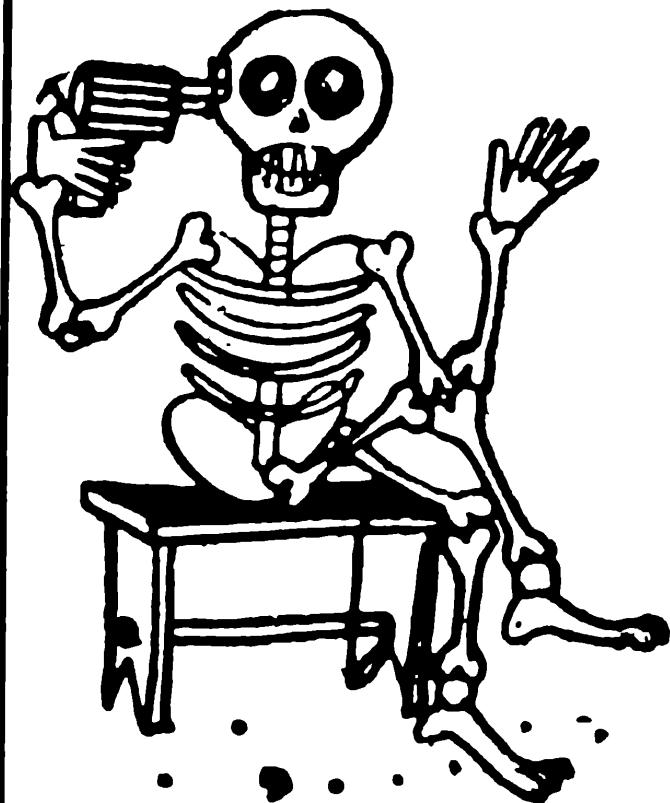
شعری بسبک سعدیسم ۱

آدمیت!

ز چه روی پرسی ازمن تونشان آدمیت
که در این زمان گذشته است زمان آدمیت!
بکن اندر این زمان به تن لباس زیبا
که همان لباس زیباست نشان آدمیت!
مشنو ز شیخ سعدی که بگفته او بشو خی
«تن آدمی شریف است بجان آدمیت»!
فرسد بگوش دیگر بزم زمان حرف حقی
که به لکنت او فتاده است زبان آدمیت!
اگر آدمی به فحش است و نزاع و جنگ کشیده عوا
چه میان فیلم جانوین و میان آدمیت!

حسن ختم

- دوتا از کارکردانهای وطنی باهم صحبت می‌کردند.
 - فیلم تازه‌منو دیدی؟
 - آره.
- بنظر تو آخر شو خوب تموم کرده بودم؟
- آره، خوب تموم کرده بودی، چون همه تماشاجیا از تموم شدنش خوشحال شدند!

گنای حساب را

بموقع !

وقتی اتوبوس از جلو صف حرکت کرد، یکنفر دوان دوان خودش را به صف رساند و بیکی از صفحه‌ها گفت:

— آقا ماشین خط یک کدو مه؟

یارو جواب داد،

— چه موقع رسیدین.

— الحمد لله، پس معلوم میشه الان می‌آد؛

— اتفاقاً نه، همین بود که الان رفت.

— پس چطور موقع رسیدم؟

— آخه لااقل شکلشو دیدی، اگه یه خوزده دین می‌کردم

مجبور بودی شیش ساعت صبر کنی تاماشین خط یک رو ببینی!

حیوان باهوش !

روزی در باغ وحش میمونی با یک طوطی بر سراین که کدام یک از حیوانات عالم با هوش‌ترند سخت مشغول بحث بودند.

میمون گفت:

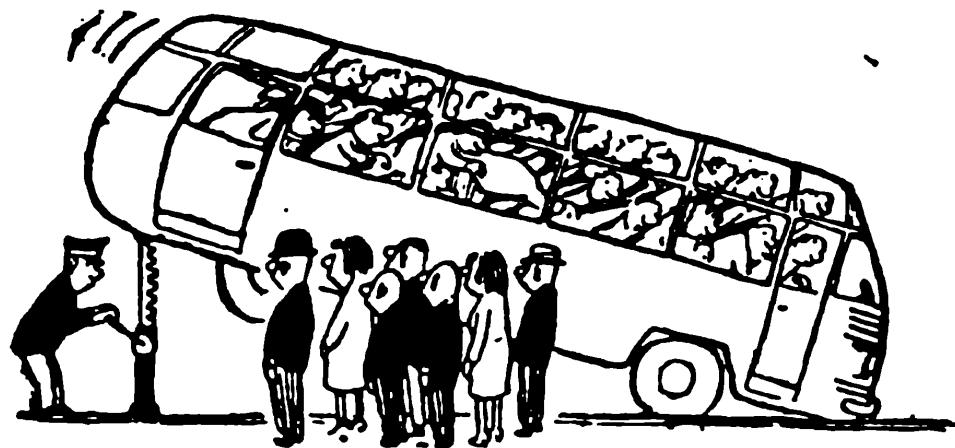
— با هوش‌ترین حیوانات عالم میمونها هستند. ببین برادر، میمونها قادرند شکلک در بیاورند، دستورهای آدمها را اجرا کنند، رنگها را بشناسند و

طوطی که ساکت بود و گوش می‌داد در این موقع پشت چشمی نازک کرد و گفت :

— همه اینها درست، ولی میمونها حرف نمی‌توانند بزنند.

میمون با تبسم گفت:

— اگه میمونها نمی‌توانند حرف بزنند، پس نیمساعته من چیکار دارم می‌کنم ؟!

٢

بدون شرح

در قایق!

مسافر - شما ریاضی می دانید؟

قایقران - خیر

مسافر - پس یک چهارم زندگیتان را از کف داده اید!

حالا بگوئید ببینم : تاریخ می دانید؟

قایقران - خیر

مسافر - پس یک هشتم زندگیتان را هم از این جهت از دست داده اید.

... در این موقع موج بزرگی از وسط دریا بلند شد و

خروشان بطرف قایق آنها آمد. قایقران با تشویش پرسید :

- شنا بلدید؟

مسافر - خیر!

قایقران - پس تمام زندگیتان را آز دست داده اید؟

گفتم که دلم گفت : در او باد ملال

گفتم که سرم ، گفت : بزن بر دیفال (؟)

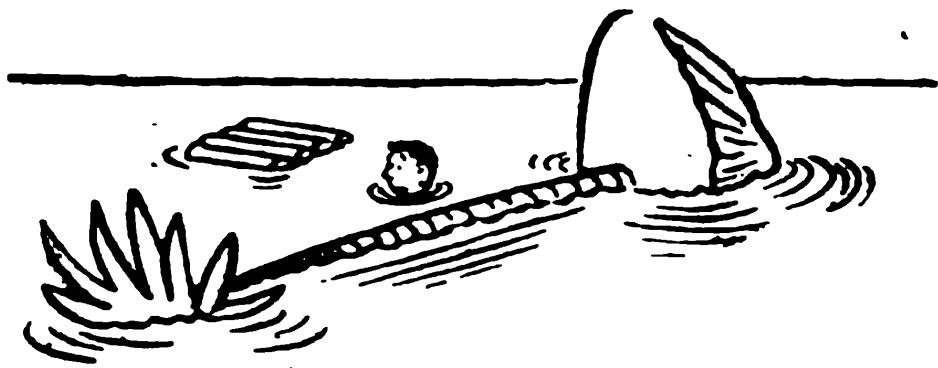
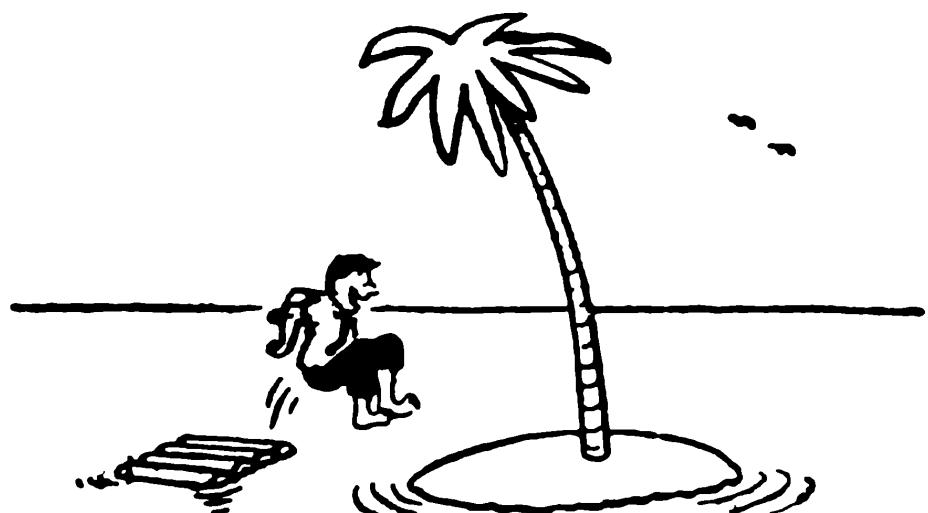
گفتم : آخه میشکنه ! بخندید و بگفت :

سر روی تن میخوام نباشه صد سال !

خر و پف!

بچه : مامان ، من شبها آنقدر بلند خروپف می کنم که از صداش از خواب می پرم !

مامان - خب عزیزم ، از فردا تو یه اتاق دیگه بخواب !

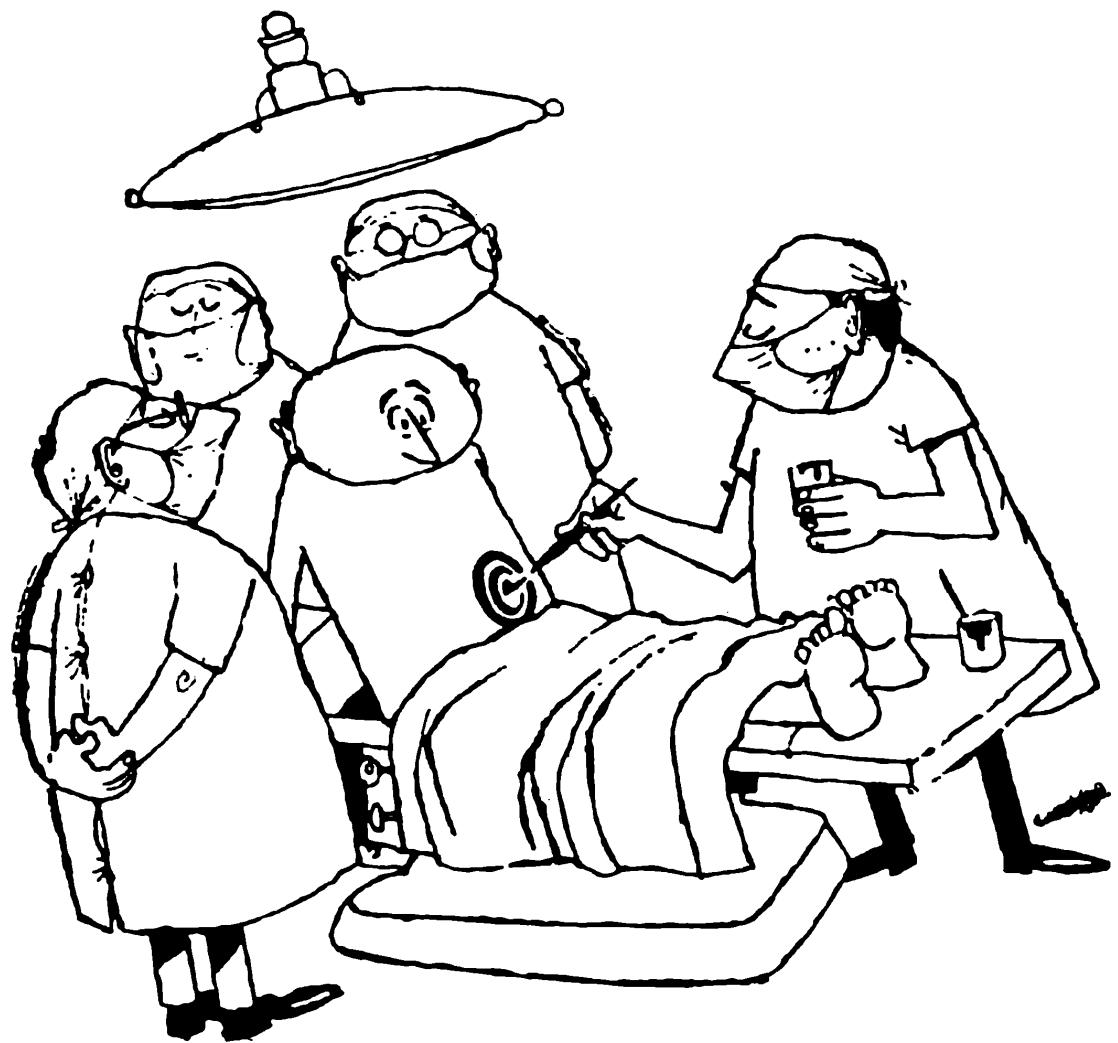
لـ الشـ

بخارکش برسانید

دی نسخه بدستم بدواخانه بر قدم
چون نسخه گرفتند بگفتند بمانید
گفتم که "تراسمر! معطل مکنیدم
بیمارم و معذور مرا این نسخه بخوانید
پیچیدن این نسخه دگر طول ندارد
ما راز محلی به محلی ندوانید"
آخر بسر لطف و صفا آمده گفتند
"شش لیتر دوا داخل بینی بچکانید"
گفتم که "مرا خون زد ماغ آمده بسیار"
گفتند "لحفای بدر و نش بچپانید!؟"
گفتم که "بود حالت من سخت، چه سازم؟"
گفتند "بمیرید چو ماندن نتوانید!"
القصه چنین است شفاخانه در این ملک
هر کس که مریض است بخارکش برسانید!؟

دکتری مریض خسیس خود را که چند وقت پیش معالجه
کرده بود توى خیابان دید و با او گفت:
— راستی آقا، اون چکی که بابت حق معالجه بمن
دادین برگشت!
— خوب چیزی که عوض داره گله نداره، اون دل در
من هم برگشت!

هدف !

آدم سالم!

دونفر دزد میخواستند بوسیله طناب وارد خانه شخصی شوند
ناگاه صاحب خانه سر سید و به دزدی که باطناب از دیوار بالامیرفت
گفت :

— چرا از دیوار خانه من بالامیر وی؟
دزد همان طور که از دیوار آویزان بود رفیقش را نشان داد
و گفت :

— شغل من طناب فروشی است و این شخص هم مشتری من است
هر چه میکویم با با این طنابها محکم است و پاره شدنی نیست میکوید
نهایت، اگر پوسمیده نیست امتحان بکن . حالا من هم طناب را بدیوار
شما آویزان کرده ام تا بدانید که من دزد نیستم و نمیخواهم طناب پوسمیده
بعزم قالب کنم

شنا

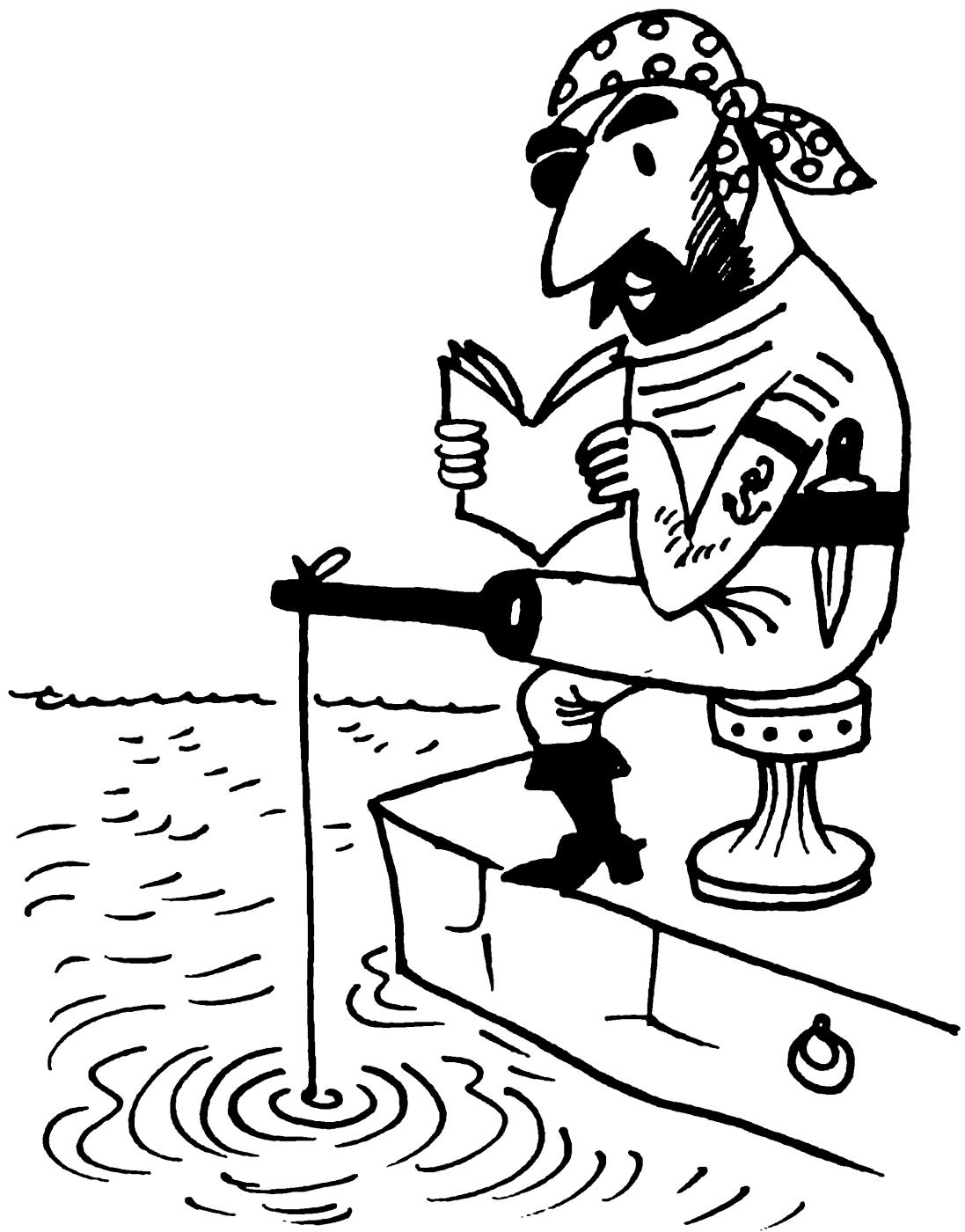

— شما شنا بلدید؟
— بله، عین ماهی.
— در کجا یاد گرفتید؟
— در آب!

من چه کنم

با کمال ناراحتی به ماهی فروش رسید و با او گفت:
— راستی خجالت نمی کشی؛ اینهم ماهی بود بمندادی؛ آن
را دور انداختیم چون بكلی گندیده بود.
ماهی فروش گفت :

— ای آقا .. چرا ناراحتی ؟ خوش بحال تو که یک ماهی داشتی
و دور انداختی .. من چه کنم که از همان ماهی چهار صد تا دارم؟

همکاری با حافظ

سور ...

دردا که رهندادند در بزم سور ما را
"دل میبرد زدستم صاحبدلان خدارا"
جمعند میهمانها ، اندر کنار خوانها
بلعند بی محابا ، از هر طرف غذا را
بوی کباب کرده است ماراد چار حسرت
"دردا که راز پنهان خواهد شد آشکارا"
از دوری فسن جان ، آمد مرا به لب جان
هستم مریض و هر دم می خواهم این دوار
ای صاحب کرامت ، ما را نمای دعوت
یعنی تقدی کن سوری بینوا
ما قانعیم اکنون با نان و دوغ و سبزی
"گر تو نمی پسندی ، تغییر ده غذا !"
ما را ببر به منزل با سفره ساز دمساز
"باشد که باز بینم دیدار آشنا را !"

تشکر!

بچه - عمه جون برای شیپوری که بهم دادین تشک
می کنم .

عمه - عزیزم تشکر لازم نیس ، اینکه ارزشی نداره .
بچه - میودنم که ارزشی نداره ، ولی مامان مجبو
کرد که ازتون تشکر کنم !

النوع در رهای
خوشزه که بدون
رخالت دست تهیی
میشود ! ...

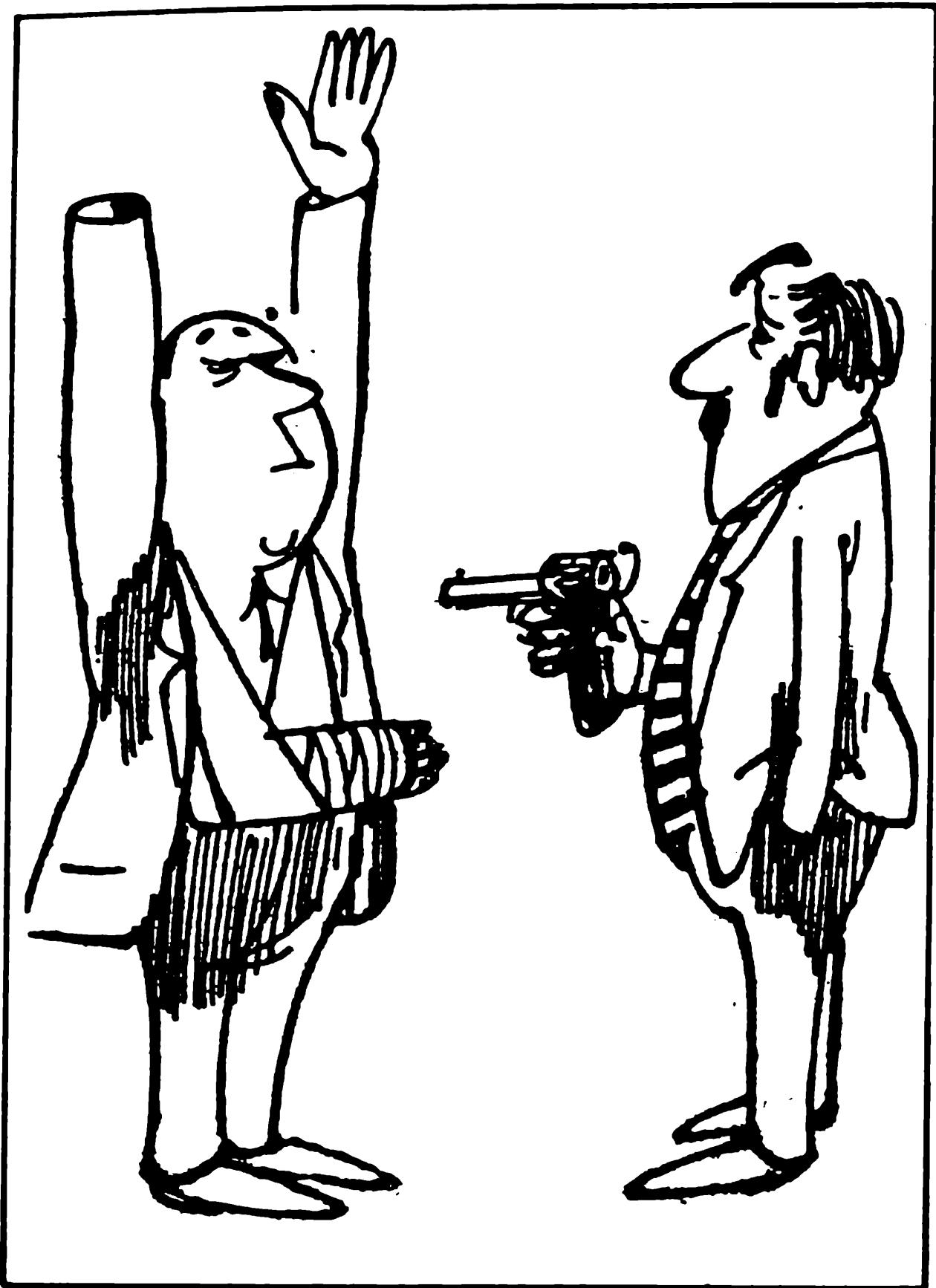

بوی امتحان!

ماه خرداد است و بوی امتحان آید همی
دانشآموزان تنبیل را فگان آید همی
در کنار هر درخت و بر لب هرجوی آب
هر محصل با حساب و با زبان آیده همی
این یکی ورمی رو دبا جبر و مخربات خویش
واندگر از "شیمی آلی" به جان آیده همی
آن یکی از بسکه حل کرده "رقومی" و "حساب"
آتش از مغزش چنان آتشفشار آید همی
یک تن از ایشان پتوی را دارد بدوش
هر که بیند گوید او بی خانمان آید همی!
نیمه شبها می پرم از خواب خوش با ترسولرز
این صدا را بشنوم کز آسمان آید همی!
وقت خوابیدن نباشد درس حاضر کن پسر
متحن سوی تو فردا بی امان آید همی

مردی با دست باندپیچی شده وارد مطب دکتر شد و
گفت:
— آقای دکتر تزوی خدا بگوئید اگر انگشتانم خوب بشود،
می تونم پیانو بزنم؟
دکتر — بله حتما
— چه خوب! آخه قبلًا نمی تونستم پیانو بزنم!

برادر وسطی

پروین کوچولو در خانه نشسته بود و داشت گریه می‌کرد. خانم همسایه که از آنجا عبور می‌کرد پرسید:

- چرا گزیره میکنی؟

- شما میدونید که من یک برادر بزرگتر از خودم دارم و یکی کوچکتر. ماما نمایم مهمونی بره می‌گه باید کوچکترها توی خانه بموئند و بزرگه را با خودش می‌بره، اگه خوراکی کمی دربین باشه می‌گه دوتا بزرگها نخورن و بدن کوچیکه، باین ترتیب من در هر دو صورت کلاه سرم میره !!

مادر - چرا گزیره می‌کنی؟

بچه - معلم از کلاس بیرونم کرد.

مادر - معلوم میشه توی کلاس خیلی شیطونی می‌کنی؟

بچه - بجون خودت مامان من همچ خواب بودم !

سواد!

مردی نامه‌ای را پیش همسایه‌اش برد و گفت:

- خواهش می‌کنم این را برای من بخوان.

همسایه گفت:

- با کمال تاسف نمی‌توانم بخوانم، چون فعلاً روز است.

مرد با تعجب پرسید:

- روز چه ربطی به نامه خواندن دارد؟

جوابداد،

- آخر من در کلاسهای شبائی اکابر درس خوانده‌ام !!

خب اکرم جون حیف که مجبورم قطع کنم !

نکرانی!

یک نفر خسیس در حالیکه بچه کوچکش را بغل گرفته بود به عجله وارد مطب دکتر شد و به دکتر گفت:

— دکتر به دادم برس، بیچاره شدم . . .

— چه اتفاقی افتاده آقا . . . چی شده؟

— آقای دکتر چی می خواستی بشه؟ پسرم یک سکه پنج ریالی بلعیده . . .

— نگران نباشید پیشتر چون طوری نمیشه . . .

— نه آقای دکتر، ترس من از بچه نیست . . . می ترسم سکه پنج ریالی در معده اش هضم شود!

— هوشنه جون، واسه چی امروز او قاتت تلخه؟

— مبدونی چیه، بپدرم نوشته بودم که برآم پول کتاب بفرسته . . .

— خوب حالا چی شده؟

— هیچی برآم کتاب فرستاده!

دزد کمرو!

دزد — بلندشو ببینم .

صاحبخانه — چیکارم داری؟

دزد — هیچی، می خواستم زیو این بچه را بکیری بذاری کول من .

در عالم اشرافیت ! ...

دو رستوران

مشتری بگارسون - بیا گارسون، این بیفتکی که آوردی گوشتش
گوشت گاوه .

گارسون - معلوم میشه شما قصاب هستین.

مشتری - خیر من قصاب نیستم .. کفاشم ۱۰۰

شکوه شاعرانه از طبقات مختلف

«والور» کرده‌ای

ای کمک را تنه از بس بنز را پر کرده‌ای
بنده را در این میان از شش طرف قرق کرده‌ای
شاطر آقا بسکه در نانت بود سنگ و کلوخ
میتوان گفتن که نام را تو آجر کرده‌ای
موجرا از دست تو دارم دو صد آه و فنان
چونکه گوشم کر شده بسکه تو غرفه کرده‌ای
شرکت برقا تمودی روزگارم را سیاه
با چنین برقی که توی سیم و کنتر کرده‌ای
شد دهان من گشاد از دستت ای زندانی پیش شک
بسکه هی توی دهان من «گازانبر» کرده‌ای
یک شب از دستت نخوا بیدم من ای یار یوقور
بسکه توی خوابی شبها تو خور خور کرده‌ای
ای خدا در زندگانی روز و شب ماسوختم
در اطاق زندگی مارا تو «والور» کرده‌ای

خلبان اولی: یادت باشه که دگمه فندک درست
بغل دگمه پرش چتر نجاته!

محتوی ظرف

طبیب جوانی بدیدن میکروبشناس معروفی رفت . استاد میکروبشناس در آزمایشگاه مفصل خود سرگرم جواناند محتوی ظرفی که روی چراغ الکلی غلغل میکرد بود.

استاد پیر از طبیب جوان پرسید :

- اگه گفتی توی این ظرف چیه که میجوشه؟
- لابد میکروبی که تازه کشف کرده اید.
- خیر.
- از انواع باکتریها.
- خیر
- استر پتوکوک.
- نه خیر.

- دیگه چیزی بنظرم نمیرس، خودتون بگین.

استاد پیر در حالیکه بارضایت دد ظرفرا بر میداشت گفت:

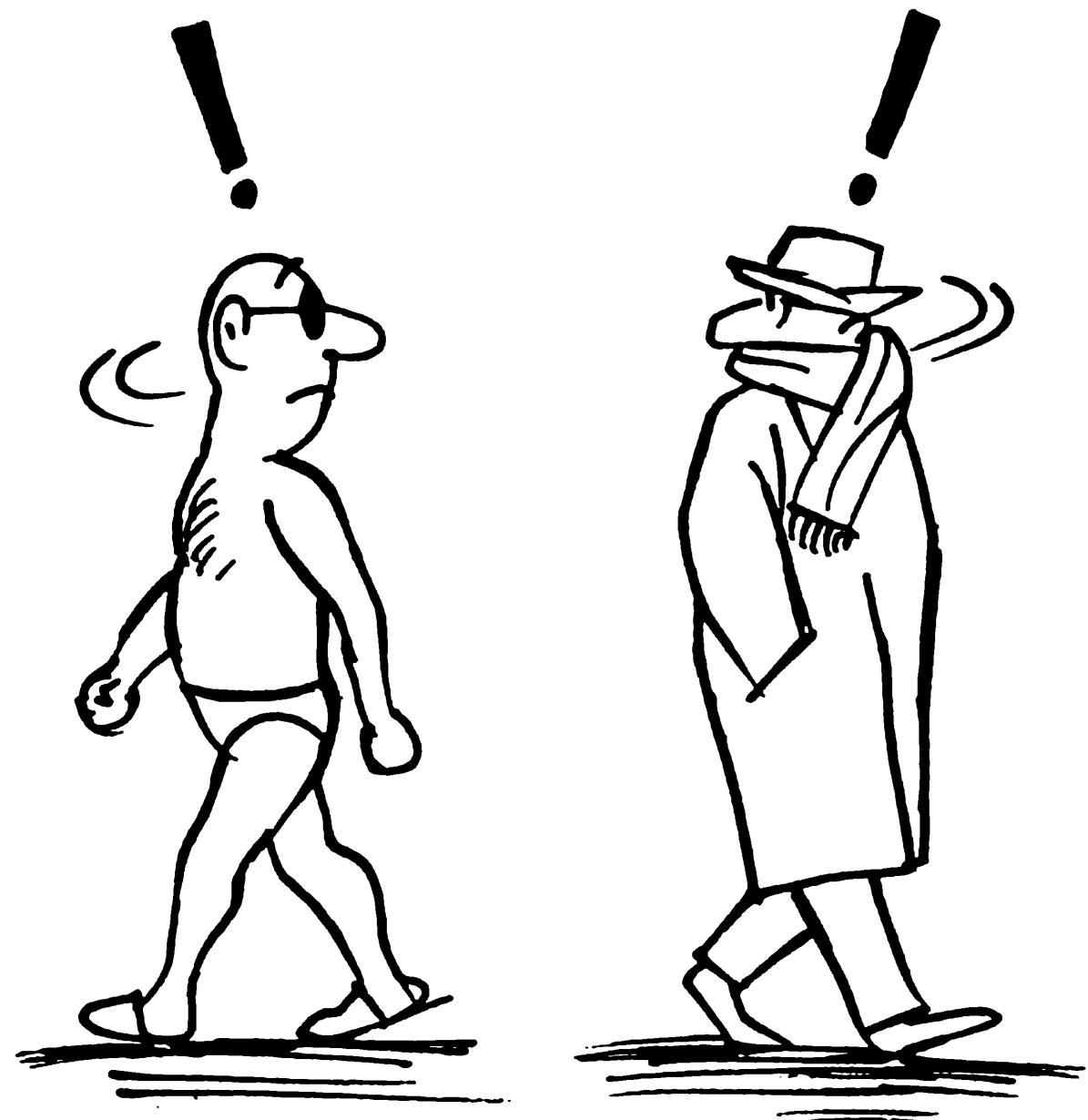
- سوسیسه برادر، سوسیس ۱۱

در نمایشگاه نقاشی

دو نفر باهم بنمایشگاه نقاشی مدرن رفته بودند . یکی از آنها جلوی تابلوی ازرقی قش پرسید:

- بعقیده تو این تابلو از طلوع آفتاب است یا، از غروب؟
- از غروب آفتاب .
- از کجا فهمیدی؟

- از اینجا کمن نقاش آنرا میشناسم و میدانم هیچ وقت زودتر از ساعت دهصیغ از خواب بیدار نمیشودا

زکام

شکوهها دارم ز تو بسیار بسیار ای زکام
میکشم از دست تو پیوسته آزار ای زکام
چند ماه مچون کنه دائم به من چسبیده‌ای
لامروت از سر من دست بردار ای زکام
آب می‌ریزد شب و روز از دماغ و چشم من
کله‌است این یا که باشد آب انبار ای زکام؟
توی بنز از بس دماغ خویش را فین می‌کنم
آید از شش سو صدای فحش و لیچار ای زکام
از صدای عطسه‌ام ده خانه بالاتر شوند
ساکنانش نیمه شب از خواب، بیدار ای زکام
جمله مخلوق خدا هستند از دست شکار
غیر دکترها که باشند طرفدار ای زکام
چونکه در آئینه بینم این دماغ چون خیار
می‌شوم از ریخت خود یکباره بیزار ای زکام
برنمیداری چرا آخر تو شاخ از پشت من؟
تو مگر هستی از این بندۀ طلبکار ای زکام؟

مشتری – من این کتاب رو نمی‌خوام. هرچی زور
زدم نتونستم ببرمش! !
گارسون – متأسفم شما خمث کردید و مابعد از خم
شدن دیگه پس نمی‌گیریم! !

دکتر: خانم پرستار... آخرین باری که به مریض
سرزدین کی بود؟

در کشتی

فرمانده کشتی – آهای ملوان ! غواصی از ته دریا زنگ
میزند ، گوشی را بردار ببین چی میخواد .
ملوان – قطعا سیکارش خاموش شده ، کبریت میخواد !

ارت !

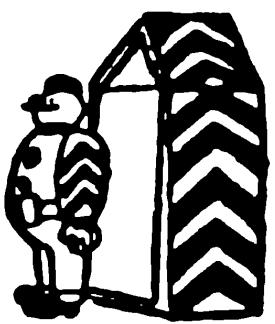
– رفیق من معتقدم که حماقت صدد رصد ارثی است .
– ولی من هیچ منتظر نبودم که تو انقدر نسبت به پدر
و مادرت بد بین باشی ! ؟

گذشت !

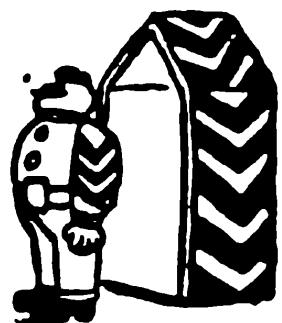
پسر – پدر جان ، دیشب خواب دیدم یه دوچرخه برام
خریدی .
پدر خوب حالا دیگه دوچرخه رو ازت پس نمیگیرم که
خوب پسری بشی !!

خماری بهاری !

زمستون رفت و آغاز بهاره
هوا صاف است و بی گرد و غباره
بصحرارو ، ببین از شبنم صبح
بگوش دختر گل گوشواره
نمیدونم چرا " حاجی ذغالی
دراین ایام خوشحالی ، خماره

(۱)

(۲)

هم آهنگی درجه و اطاقک !

کفash — دوسره زکه راه بین اندازه
پاتون میشه !

تو هم باید بزودی زن بگیری!

دو روز پیش رفتم پیش دکتر بگفتم کردنم گشته چواشت
زلفوه می خورم روی زمین سر بگفتا گر علاج از من پذیری
تو هم باید بزودی زن بگیری

بگفتم عاجزو کوروکره است تهی دستم، چوبی سیم وزره است
از آن فکر علاج دیگر است بگفتا گر جوانی یا که پیری
تو هم باید بزودی زن بگیری

بعد گفتم که چشم سونداره ز پیری گلهام یک مونداره
بود بیچاره هر کس رونداره بگفتار گشتمای یا اینکه سیری
تو هم باید بزودی زن بگیری

بگفتم ناتوان از درد پایم نمیره از گلوپائین غذا ایم
کنون خواهم علاج دردهایم بگفتا گر که میخواهی بمیری
تو هم باید بزودی زن بگیری

علی کوچولو مدتی بود که توی یک قنادی کار می کرد
یک روز دوستش ازش پرسید:
— تو حتما خیلی شیرینی می خوری؟
— نه، صاحب مغازه اونها رو میشماره ...
— پس هیچ چیزی نمیخوری؟
— نه فقط میلیسم شون!

استفاده ریش ترا اف !

صبر آمد

خواستم لحظه‌ای از غصه و غم آسوده
برلب جوی سه تاری بزنم صبر آمد

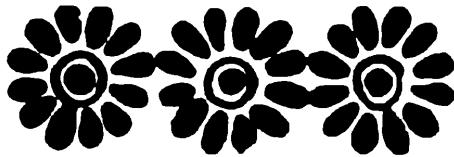
خواستم تا بنشیشم بلب آب روان
غم نان را بکناری بزنم صبر آمد

خواستم بهر رهائی ز طلبکار سمع
دور خود سخته حصاری بزنم صبر آمد

خواستم تا زیبی راحتی خود بشتاب
هیکل خویش به داری بزنم صبر آمد

خواستم تا بکنم تعصیه خون بدن
برروم آب آثاری بزنم صبر آمد

خواستم تا پس ازین سخت صبوری بکنم
دست بر صبر و قراری بزنم صبر آمد

حیوان دوست

مأمور انجمز حمایت حیوانات برای گرفتن کمک بشو و تمند
مشهوری مراجعت کرد و گفت:

— شما یقیناً بحیوانات علاقه دارید؟

— البته. مخصوصاً به جوجه و بوقلمون و خروس!!

راننده: خوب شد اومدين جلوی ماشینم، آخه
ترمزم اصلاً نمی‌گرفت!

یک قطعه عدبی و آشناه!
ترا دوست دارم

ترا من دوست میدارم.
ترا بیش از وجودم دوست میدارم .
ترا درخویش میخواهم
ترا از هرچه در دنیاست اکنون بیش میخواهم.
ترا من از ته دل دوست میدارم .
ترا با چشمها خویش میبلعم .
ترا با قامت زیبا و آندام فریبایت .
ترا من دوست میدارم.
ترامن دوست دارم از ته دل ، از ته معده!
بله ای نان سنگک من ترابس دوست میدارم!

«پونه»

در سر بازخانه

یکروز حسینعلی یادش رفت به گروهبانش سلام کند و بجرم
این گناه هشت روز زندانی شد.
مرتبه دوم که از زندان آزاد شد باز سلام نکرد و هشت روز
دیگر زندانی گردید. مرتبه سوم که باز هم سلام نکرده بود فرمانده او
را احضار کرد و پرسید :
— چرا بمن سلام فمیکنی؟ نا بحال چندین روز برای اینکار
زندانی شده ای.
— آخر سر کار گروهبان، من خیال میکرم با این وقایعی که بین
ما گذشته شما با من قهر کرده اید و من دیگر نباید سلام کنم!

کارسون: مثل اینکه مشتری از توب مون خوش
نیومد!

- نرس ، شوخی کردم ، فقط او مدنم
حقوقم رو بگیرم !!

حالا کہ شب
عیدِ میں سو
کلہات پیدا
شد... فتنی؟

آخر
اوہ دم عیدی
مو بگرم!

ع تومان

